

W piśmie Ministra Zdrowia z dnia 24 marca br. wskazano, że jeżeli posiadasz EKUZ, wystawionej przez zagraniczną instytucję ubezpieczenia zdrowotnego, wyrazi wolę (niezależnie, od długości pobytu na terytorium RP) kontynuowania cyklu szczepień ochronnych, przewidzianego przez ustawodawstwo państwa właściwego, w którym rodzaj i cykl szczepień różni się od obowiązującego w Polsce, musi pokryć koszt zakupu leku (analogicznie, jak przy szczepieniach zalecanych). Natomiast koszty przeprowadzenia takiego szczepienia mogą być rozliczone na podstawie przepisów rozporządzenia nr 883/2004 (art. 19) oraz rozporządzenia 987/2009 (art. 62).

Wyjaśniono również, że jeżeli posiadacz EKUZ, wystawionej przez zagraniczną instytucję ubezpieczenia zdrowotnego, przebywa w Polsce krócej niż 3 miesiące, nie ma obowiązku poddawania się szczepieniom ochronnym w ramach polskiego Narodowego Programu Szczepień Ochronnych. Natomiast jeśli wyrazi taką wolę i nie będzie to kolidowało z kalendarzem szczepień przewidzianym przez ustawodawstwo państwa właściwego, z którego pochodzi, może uzyskać takie świadczenie w ramach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Ponieważ szczepienie takie nie jest obowiązkowe (nie jest zatem finansowane w części przez ministra właściwego ds. zdrowia), posiadacz zagranicznej EKUZ, przebywający w Polsce krócej niż 3 miesiące, powinien pokryć koszty szczepionki (analogicznie, jak przy szczepieniach zalecanych), natomiast koszty przeprowadzenia szczepienia mogą być rozliczone między NFZ a właściwą instytucją ubezpieczenia zdrowotnego, w ramach systemu koordynacji.

Odnosząc się do kwestii wskazania dokumentu potwierdzającego, że pobyt osoby zainteresowanej szczepieniem na terytorium RP jest dłuższy niż 3 miesiące, wyjaśnić należy, że dokumentami potwierdzającymi fakt przebywania na terytorium RP przez okres dłuższy niż 3 miesiące są:

- zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, wydane przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce pobytu obywatela UE w Polsce,
- karta pobytu członka rodziny obywatela UE niebędącego obywatelem UE, wydana przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce pobytu członka rodziny nie będącego obywatelem UE w Polsce.

Wzory ww. dokumentów określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 sierpnia 2006 r. w sprawie wniosków i dokumentów w sprawach prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodziny (Dz. U. Nr 154, poz. 1105, z późn. zm.), wydane na podstawie art. 41 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wyjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.).

Nie ma zatem potrzeby wprowadzania innego dokumentu potwierdzającego ten fakt na potrzeby wykonywania szczepień ochronnych na terytorium RP, np. oświadczenia osoby zainteresowanej. Osoby te są zobowiązane, na zasadach określonych w ustawie o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, do poddawania się obowiązkowym szczepieniom ochronnym (ze względu na działania przeciwepidemiczne i zapobiegawcze) w ramach Narodowego Programu Szczepień Ochronnych. Należy wobec nich stosować zasady dotyczące wykonywania i finansowania obowiązkowych szczepień ochronnych przedstawione w piśmie Ministra Zdrowia z dnia 24 marca 2010 r. Osoby

zainteresowane wykonywaniem szczepienia określonego w Komunikacie Głównego Inspektora Sanitarnego z dnia 22.10.2009n r. w sprawie Programu Szczepień Ochronnych na rok 2010 (i analogicznie na następne lata), a zatem zgodnego z polskim kalendarzem szczepień ochronnych, powinny okazać ww. dokumenty potwierdzające fakt przebywania na terytorium RP przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

W każdym przypadku wysokość dawki i rodzaj preparatu ustalić musi lekarz ubezpieczenia zdrowotnego, przeprowadzający badanie kwalifikacyjne lub konsultację specjalistyczną (które są niezbędne), biorąc pod uwagę stan zdrowia pacjenta, jego wiek i dokumentację dotyczącą szczepień ochronnych przeprowadzonych w państwie właściwym, o ile zostanie udostępniona. W interesie osoby mającej poddać się szczepieniu (czy to zgodnemu z polskim kalendarzem szczepień, czy przewidzianym w ustawodawstwie państwa właściwego) leży wykazanie, że nie otrzymała ona identycznego szczepienia w państwie zamieszkania/ubezpieczenia, jednakże nie można wskazać jednolitego dokumentu pozwalającego na potwierdzenie tego faktu. Podkreślić jednocześnie należy, że jeżeli lekarz poweźmie jakiegokolwiek wątpliwości, co do wskazań medycznych, może/powinien odmówić zakwalifikowania pacjenta do szczepienia i jego wykonania na terytorium RP.